

12

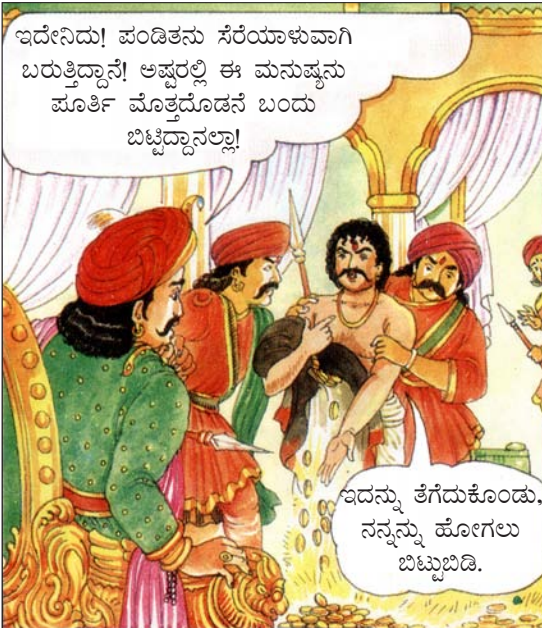
ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ! ನೀವೇ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಾಮಾಜಿ ಪಂಡಿತರು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದೋ, ನಿಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ.

ಈ ಮೂರ್ಖ ಅಗೌರವದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ತಳ್ಳಿರಿ.

13

ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಸೈನಿಕರು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಂಬಳಿಯ ಗಂಟಿನಿಂದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮಳೆಯೇ ಸರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು.

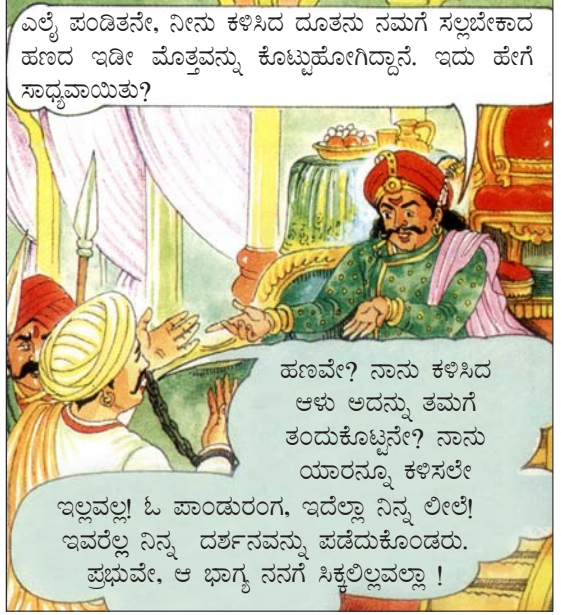

ಇದೇನಿದು! ಪಂಡಿತನು ಸೆರೆಯಾಳುವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಪೂರ್ತಿ ಮೊತ್ತದೊಡನೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ!

ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ.

14

ಯುವಕನು ಒಡನೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದ ತಾಮಾಜಿ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಸೈನಿಕರು ದೊರೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಎಲೈ ಪಂಡಿತನೇ, ನೀನು ಕಳಿಸಿದ ದೂತನು ನಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಹಣದ ಇಡೀ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?

ಹಣವೇ? ನಾನು ಕಳಿಸಿದ ಆಳು ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟನೇ? ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಕಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಓ ಪಾಂಡುರಂಗ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ! ಇವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಪ್ರಭುವೇ, ಆ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ !

15

ರಾಜನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡನು. ಅವನು ತಾಮಾಜಿ ಪಂಡಿತರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆನು. ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ.

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವುದೇ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಕೃಪೆ.

16

ರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ತಾಮಾಜಿ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ಪಾಂಡುರಂಗನ ಪವಿತ್ರನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಹೇ ಪಾಂಡುರಂಗ, ಪಂಥರಿನಾಥ, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸು, ದೇವಾ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

